نصلنامه پژوهشهای ارتباطی/ سال بیست و چهارم/ شماره ۳ (پیاپی ۹۱) / پاییز ۲۰۲/۱۳۹۳ ــ ۱۷۵ ــ ۱۷۵ ــ ۱۷۵ و میرود و Quarterly Journal of Communication Research, 2017, Vol. 24, No. 3 (91), 175-202

رابطه بین میزان استفاده از شبکههای اجتماعی با روابط با همسالان و عملکرد تحصیلی دانش آموزان '

دكتر اسماعيل سعدي يور*

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه بین میزان استفاده از شبکههای اجتماعی با روابط همسالان و عملکرد تحصیلی دانش آموزان سال سوم متوسطه انجام شده است. نوع پژوهش، توصیفی و روش آن همبستگی بوده است. مشارکت کنندهها، دانش آموزان پسر سال سوم متوسطه اول دولتی منطقه ۲ آموزش و پرورش شهر تهران در سال تحصیلی ۹۵–۹۳ به تعداد ۱۹۲۲ نفر بودهاند که با روش نمونه گیری تصادفی خوشهای چندم حلهای انتخاب شدهاند.

دادههای مربوط به متغیر میزان استفاده از شبکههای اجتماعی، با پرسشنامه سلیمانی (۱۳۹۶) برای دانش آموزان دبیرستانی و اطلاعات کیفیت دلبستگی به همسالان، به کمک سیاهه دلبستگی به همسالان (آرمسدن و گرینبرگ، ۱۹۸۷) جمع آوری شده اند. شاخص عملکرد تحصیلی مشارکت کننده ها نیز از طریق معدل تحصیلی ترم گذشته دانش آموزان استخراج شده است. برای تحلیل آماری دادههای پژوهش از آزمون همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون استفاده شده است. نتایج نشان می دهد هرچه میزان استفاده فرد از شبکههای اجتماعی بیشتر باشد، ارتباط و اعتمادش به همسالان، کمرنگ تر و در نتیجه، کیفیت و سطح روابطش با آنان ضعیف تر می شود. همچنین نتایج حاکی از وجود رابطه منفی و معنادار بین متغیر میزان استفاده از شبکههای اجتماعی و ارتباط با همسالان می توانند پژوهش نشان داد که متغیرهای میزان استفاده فرد از شبکههای اجتماعی و ارتباط با همسالان می توانند تغییرات عملکرد تحصیلی دا تحصیلی دانش آموزان را پیش بینی کنند (۷۵/۷٪ = ۹۲).

كليدواژهها: شبكههاي اجتماعي، روابط با همسالان، عملكرد تحصيلي

۱. این مقاله برگرفته از یک طرح پژوهشی است که برای معاونت پژوهشی دانشگاه علامه طباطبائی انجام شده است.
 * دکترای روانشناسی آموزشی، دانشیار دانشگاه علامه طباطبائی تاریخ دریافت: ۹۲/۷/۲ تاریخ دریافت: ۹۲/۷/۲ تجدید نظر: ۹۲/۲/۱۷

DOI: 10.22082/cr.2017.75216.1484

مقدمه

نوجوانان امروز، به عنوان فرزندان دیجیتال، تمام زندگی خود را در دنیای مجازی که با انواع رسانه ها، بویژه رایانه، تلفن همراه و اینترنت، احاطه شده است سیری می کنند. جای تعجب نیست که تعاملات آنان با فناوری موجب طرح سؤالات و نگرانی هایی برای خانوادهها که در گذشتهای نه چندان دور، بیشترین نقش و تأثیر را در رشد، تربیت و شکل گیری شخصیت، نگرشها، باورها و ارزشهای افراد داشتهاند، به وجود آورده است. درواقع، پیشرفت عظیم یا انقلابی که در حوزه فناوری های رسانه ای همچون ماهواره، اینترنت، تلفن همراه، بازیهای الکترونیکی و ... رخ داده، سبب شده است تا دنیای امروز کودکان و نوجوانان، به سرعت به یک دنیای رسانه ای و مجازی تبدیل شود. از این رو، می توان ادعا کرد که امروزه، فناوری های نوین اطلاعـاتی و ارتبـاطی در قالب شبکههای اجتماعی ۱، دگر گونیهای عمیقی را در ابعاد مادی و غیرمادی زندگی بشر ایجاد کرده (خدایاری، دانشورحسینی و سعیدی، ۱۳۹۳) و بخش عظیمی از انسانها، بویژه نوجوانان را در معرض پیامدهای خود قرار داده است. شبکههای اجتماعی، سایتهای اجتماعی مجازی به شمار می روند که در آنها افرادی که از نظر زمانی و مکانی از یکدیگر جدا هستند، بهراحتی می توانند علایق شان را با یک دیگر سهیم شوند و با سایر افراد به تبادل اطلاعات بیردازند (وانگ و همکاران، ۲۰۱۵)؛ به عبارت دیگر، شبکه های اجتماعی امروزه بیشتر بـر جامعـه مجـازی متمرکـز هسـتند و منظـور مجموعه پایگاههای اینترنتی مبتنی بر وت ۲ (از جمله اینستاگرام، فیس بوک، گوگل پلاس، یوتیوب (یایگاه اشتراک ویدئو)، توییتر، مای اسیس، فلیکر (یایگاه انتشار عکس)، لستافام (پایگاه موسیقی)، واتساپ، تلگرام، وایبر و ...) است که امکانی را فراهم می کنند تا کاربران بتوانند علاقه مندی ها، افکار و فعالیت های خود را با دیگران، بدون برقراری ارتباط رودررو به اشتراک بگذارند و با یکدیگر تعامل کنند (یمیک، ۲۰۰۹).

^{1.} social networks

^{2.} virtual social sites

^{3.} Wang

^{4.} Pempek

این شبکههای نوظهور اجتماعی با تولید فضای دیجیتال در کنار فرصتهایی که برای بشر ایجاد کردهاند، مضرات و محدودیتهایی نیز برای زندگی خانوادگی و اجتماعی فرد در پی داشتهاند، برای مثال، این نگرانیها وجود دارد که بیشتر وقتی که فرد به فعالیت در شبکههای اجتماعی اختصاص می دهد، به قیمت صرف نظر کردن از تعاملات گرم و صمیمی با اعضای خانواده، زندگی اجتماعی، تفریح، سرگرمی و دیگر فعالیتهای اجتماعی تمام شود (لیونگستون و هلسپر ۲، ۲۰۰۷ نقل از مش و تلمود، ترجمه سعدی پور و آذرنوش، ۱۳۹۳).

رشد و گسترش رسانه های نوین ارتباطی در دهه های اخیر و افزایش پرشتابی که در شمار افراد دارای دسترسی به اینترنت و سایر شبکه های اجتماعی مبتنی بر وب به وقوع پیوسته (وانگ و همکاران، ۲۰۱۵)، برخی از پژوهشگران را به این نتیجه رسانده است که نسل امروز را به عنوان نسل فناوری های پیشرفته نامگذاری کنند (سیپ، ۲۰۱۶). به ایس معنا که استفاده جهانی از اینترنت و برنامه های کاربردی آن تمامی جنبه های زندگی انسان را از کسبوکار و آموزش گرفته تا فعالیت های اجتماعی تحت تأثیر قرار داده است (ایسیک ۲۰۱۳). برای نمونه، شبکه های اجتماعی به کاربران اجازه داده اند تا با یکدیگر ارتباط برقرار کنند، در طیف گسترده ای از فعالیت های اجتماعی یا تفریحی درگیر شوند و اطلاعات مورد نیاز یا دلخواه خود را به دست آورند (وانگ و همکاران، ۲۰۱۵).

اگرچه امروزه بیش از نیمی از جمعیت جهان به اینترنت دسترسی دارند و از آن استفاده می کنند اما جوانان و نوجوانان بیشترین استفاده کنندگان از شبکههای اجتماعی مجازی هستند (لیم 0 و چو 7 ، ۲۰۱۰). از این بین تا سال ۲۰۱۰ جمعیتی بالغ بر ۵۰۰ میلیون نفر در سراسر جهان بخش قابل توجهی از زندگی روزمره خود را در شبکههای اجتماعی به عنوان یکی از مظاهر پدیده اینترنت سپری می کردند (گلبهار V و همکاران، ۲۰۱۰)؛

^{1.} Livingstone

^{2.} Helsper

^{3.} Cepe

^{4.} Isik

^{5.} Lim

^{6.} Chou

^{7.} Gulbahar

همچنین طبق آمارهای رسمی موجود تا سال ۲۰۱۳ تعداد ۳۲۳ میلیون نفر از استفاده کنندگان از شبکههای اجتماعی مجازی را نوجوانان تشکیل می دادند (ام ای اس ، ۲۰۱۳). در ایران نیز، شبکه اجتماعی تلگرام به عنوان یکی از پرطرفدار ترین شبکههای اجتماعی در میان مردم؛ در حال حاضر دارای ۲۲ میلیون نفر عضو است که ۱۵ میلیون نفر از آنان کاربر فعال به شمار می روند (فیروز آبادی، ۱۳۹۶)؛ بنابراین، جامعه ایرانی نیز از این قاعده مستثنا نیست و نوجوانان یکی از مهم ترین اقشاری هستند که به دلیل خصوصیات مربوط به دوره نوجوانی بیشترین تأثیر را از رسانههای نوین دیجیتالی پذیرا بودهاند.

در دوران نوجوانی که یکی از مراحل حساس رشد و فاصله بین کودکی و جوانی است، تغییرات زیستی، روانشناختی و اجتماعی زیادی روی می دهد. استانلی هال (۱۹۰٤)، ایس دوره را با «طوفان و استرس» مشخص کرده است. گرچه پژوهشگران در خصوص ایس موضوع که دوره نوجوانی همیشه دورهای بحرانی است، اتفاق نظر ندارند (استینبرگ، ۲۰۰۸ نقل از سعدی پور و همکاران، ۱۳۹۰)، دیدگاه طوفان و استرس چارچوبی را برای نقش فناوری های تعاملی در زندگی نوجوانی فراهم ساخته که بر اساس آن، دنیای دیجیتال بخشی از زندگی نوجوانی شده و به عنوان یک تهدید یا مانع برای این دوره به شمار می آید. بنابراین، می توان ادعا کرد که در جهان امروز، فرهنگ رسانهای با برتری رسانه اینترنت، فراگیرترین و مسلط ترین فرهنگ تأثیر گذار در جامعه محسوب می شود و مرکز ثقل ایس تأثیر، نسل در حال رشد، یعنی نوجوانان و جوانان هستند.

نمودار سنی استفاده کنندگان از شبکه های اجتماعی در کشور ما نیز، روزبه روز با کاهش مواجه شده و این حاکی از حضور بی حدو حصر دانش آموزان در میان کاربران اینترنتی شبکه های مجازی است. درواقع، این حضور، از نظریه طوفان و استرس استانلی هال (۱۹۰۶) پشتیبانی می کند. شاهد مثال این مدعا، آمارهایی است که حکایت از حضور بیش از ۳۳ درصد از دانش آموزان برای گذران اوقات فراغت در شبکه های اجتماعی در سال ۱۳۹۳ دارد (نجفی، ۱۳۹۳). نظر سنجی ملی در امریکا در سال ۱۳۹۳

^{1.} Measuring the Information Society (MIS)

از برخط بودن ۹۳ درصد از نوجوانان حکایت دارد که از این میزان 70 درصد، استفاده از شبکههای اجتماعی را گزارش کردهاند (سوویدو و همکاران، ۲۰۱۱). این رقم در بازه زمانی مشابه و در میان دانش آموزان کشور یونان برابر با ۷۹ درصد گزارش شده است (سایمس و فلوروس ، ۲۰۱۳). این موضوع در مورد دانشجویان نیز صادق است؛ به گونهای که زاهد بابلان و همکاران (۱۳۹۳) تأکید دارند؛ امروزه، شبکههای اجتماعی جزء جدایی ناپذیر زندگی بسیاری از دانشجویان شدهاند و آنان بخش قابل توجهی از وقت خود را در این شبکهها، با هدف سرگرمی و نه فعالیتهای آموزشی و درسی سپری می کنند.

اگرچه شبکههای اجتماعی آنلاین می توانند در امور آموزشی و افزایش انگیزههای یادگیری مورد استفاده قرار گیرند (حمید و همکاران، ۲۰۱۱) و یا به رشد مهارتهای مختلف مختلف یادگیری از قبیل مهارت یادگیری زبان، مهارت تعامل با فرهنگهای مختلف مهارت پردازش دانش و به کارگیری آن در قلمرو زندگی فردی و اجتماعی و نیز دهها مهارت دیگری که جوانان را با نظام نوین جهانی و ضرورت جهانی شدن آشنا و سازگار می کند، منجر شوند، همه آنها همچون تیغ دو لبهای هستند که ممکن است افراد را تحت تأثیر منفی حضور بیش از حد در این فضا، اتلاف وقت، افت تحصیلی و مجازی شدن بسیاری از الگوهای فکری و رفتاری قرار دهند (باروح ۴، ۲۰۱۲) بر اساس آمارهای منتشر شده از سوی مرکز اسئاد انقلاب اسلامی، بیش از ۸۰ درصد از جمعیت آمارهای منتشر شده از دانش آموزان شرکت کننده در امتحانهای نهایی سال ۱۳۹۳، با فضای مجازی و شبکههای اجتماعی به عنوان یکی از مهم ترین دلایل افت تحصیلی این فضای مجازی و شبکههای اجتماعی به عنوان یکی از مهم ترین دلایل افت تحصیلی این دانش آموزان عنوان کردهاند (۱۳۹۶)؛ از این رو می توان ادعا کرد که شبکههای اجتماعی تأثیر غیرقابل انکاری در نظام آموزشی دارند و عملکرد تحصیلی دانش آموزان را که یکی از شاخص های مهم عملکردی نظام آموزشی کشور محسوب می شود، تحت تأثیر قرار از شاخص های مهم عملکردی نظام آموزشی کشور محسوب می شود، تحت تأثیر قرار از شاخص های مهم عملکردی نظام آموزشی کشور محسوب می شود، تحت تأثیر قرار از شاخص های مهم عملکردی نظام آموزشی کشور محسوب می شود، تحت تأثیر قرار

^{1.} Szwedo

^{2.} Siomos

^{3.} Floros

^{4.} Hamid

^{5.} Baruah

می دهند. از این رو، حضور بیش از حد دانش آموزان در شبکه های اجتماعی برخط و تأثیر سوء آن بر عملکرد تحصیلی ، به عنوان یکی از دغدغه های اصلی والدین در خصوص مسائل آموزشی فرزندانشان مطرح است؛ و ایس مسئله چگونگی عملکرد تحصیلی فراگیران و بررسی عوامل تأثیر گذار بر آن را به یکی از موضوعات مورد توجه پژوهشگران حوزه تعلیم و تربیت کرده است.

برخی پژوهشگران استفاده بیش از حد دانش آموزان از بازی های رایانه ای را به عنوان عامل افت تحصیلی معرفی کرده اند (پائول و همکاران، ۲۰۱۲ و حسینی شیروانی و همکاران، ۱۳۹٤)، اما به طور مسلم، دامنه بسیار گسترده ای از متغیرهای فردی، اجتماعی، خانوادگی و فرهنگی با عملکرد تحصیلی و افت تحصیلی دانش آموزان در ارتباط است (آقایوسفی و همکاران، ۱۳۹٤). عواملی همچون کادر آموزشی، وسایل کمک آموزشی، مدیریت کلاسی، در آمد والدین، تحصیلات والدین، شغل والدین، انجام تکالیف درسی، علاقه مندی فراگیر، شبکه های اجتماعی و موارد مشابه دیگر در عملکرد تحصیلی دانش آموزان مؤثر هستند. در میان این عوامل، شبکه های اجتماعی و جایگاه آنها در عملکرد تحصیلی نیز می تواند قابل بررسی باشد.

برخی پژوهشگران معتقدند که با گسترش شبکههای اجتماعی مجازی؛ شبکههای نظیر فیسبوک و توییتر و اینستاگرام، در میان همه نسلهای استفاده کننده از اینترنت و بویژه در میان اجتماع دانشجویان به ابزار مهم ارتباطی تبدیل شدهاند (پائول و همکاران، ۲۰۱۲ و دالستوم و همکاران، ۲۰۱۱). بر اساس یافتههای پژوهشی که در میان ۳۰۰۰ دانشجو در سرتاسر امریکا انجام گرفت، مشخص شد که ۹۰ درصد دانشجویان از شبکه اجتماعی فیسبوک و ۳۷ درصد از توییتر استفاده مداوم می کنند (دالستوم و همکاران، ۲۰۱۱). در حال حاضر نیز، مؤسسات آموزشی و دانشگاهها بهطور روزافزونی، سایتهای شبکه اجتماعی را برای برقراری ارتباط با دانشجویان فعال و با استعداد به کار می گیرند و از این طریق برای آنها متنهای آموزشی می فرستند (پائول و همکاران، ۲۰۱۲). این در حالی است که برخی از پژوهشگران نشان دادهاند؛ افراط در

^{1.} academic performance

استفاده از شبکههای اجتماعی مجازی، تأثیر منفی بر عملکرد آموزشی دانشجویان داشته است (کریشنر و کارپینسکی ، ۲۰۱۰) و همین موضوع شک و تردید زیادی را در میان دانشگاههای معتبر درباره مؤثر بودن شبکههای اجتماعی مجازی بهعنوان یک وسیله آموزشی ایجاد کرده است ضمن اینکه پرسشهای متعددی نیز در مورد تأثیر این شبکههای مجازی بر عملکرد آموزشی دانشجویان مطرح شده است. از این رو، استفاده از شبکههای اجتماعی می تواند به عنوان یکی از عوامل مؤثر بر عملکرد تحصیلی دانشآموزان، به شمار آید.

بنابراین، با ظهور و گسترش شبکههای اجتماعی، استفاده از ایس شبکهها جزء جدایی ناپذیر زندگی روزمره بسیاری از دانش آموزان شده و بر روی بسیاری از جوانب زندگی و بویژه میزان مطالعه و عملکرد تحصیلی آنها تأثیر مستقیم داشته است (کریشنر و کارپینسکی، ۲۰۱۰ و تامپسون و همکاران، ۲۰۰۸). شبکههای اجتماعی توانایی ایجاد تغییرات اساسی و گسترده را در سطح روابط بین فردی و روابط اجتماعی افراد دارند (الیسون و همکاران، ۲۰۰۹)، اما به همان میزان که فعالیت در ایس شبکهها سبب شکل گیری روابط بین فردی جدید و تسهیل ارتباط با دوستان می شود (پمپیک و همکاران، ۲۰۰۹) با کاهش زمان مطالعه افراد، موجب اخلال در روند تحصیل نیز می گردد (اُبرین ، ۲۰۱۱). در مورد نقش شبکههای اجتماعی مجازی بر عملکرد تحصیلی، مطالعات مختلفی صورت گرفته که نتایج متفاوت و گاه متناقضی در پی داشته است. نتایج برخی پژوهشها، حاکی از نبود ارتباط بین میزان استفاده از شبکههای اجتماعی و عملکرد تحصیلی است (کولک و ساندرز ۲۰۸۸؛ کارلرا و مانامی و کارپینسکی، و رستمی نژاد و شوکتی راد، ۱۳۹۵). برخی دیگر از پژوهشها (کریشنر و کارپینسکی، و رستمی نژاد و شوکتی راد، ۱۳۹۵). برخی دیگر از پژوهشها (کریشنر و کارپینسکی، و رستمی نژاد و شوکتی راد، ۱۳۹۵). برخی دیگر از پژوهش ها (کریشنر و کارپینسکی، ۲۰۱۰؛ اُبرین، ۲۰۱۱؛ یاور ۲۰۱۰، جوادی نیا و همکاران، ۱۳۹۱، حسن زاده و

^{1.} Kirschner

^{2.} Karpinski

^{3.} Thompson

^{4.} Ellison

^{5.} O'Brien

^{6.} Kolek

^{7.} Suanders

^{8.} Kalra

^{9.} Manani

^{10.} Power

همکاران، ۱۳۹۱) نیز گزارش دادهاند که استفاده کنندگان از شبکههای اجتماعی مجازی به مراتب معدل کل پایین تر و ساعت مطالعه کمتری نسبت به افرادی که از شبکههای اجتماعی استفاده نمی کردند، داشته اند.

نتایج متناقض در مورد رابطه شبکههای اجتماعی بر عملکرد تحصیلی نشاندهنده این واقعیت است که عملکرد تحصیلی تحت تأثیر عوامل متعددی قرار دارد. از طرفی بنا بر دلایل مختلف ازجمله دلایل فرهنگی (حسن زاده و همکاران، ۱۳۹۱)، ممکن است تأثیر شبکههای اجتماعی در یک جامعه، مثبت و در جامعهای دیگر منفی یا خنثی باشد. همچنین یژوهشگران در مطالعات خود بر روی شبکههای اجتماعی نشان دادهاند که روابط با همسالان نیز می تواند بهطور گستردهای تحت تأثیر میزان استفاده از شبکههای اجتماعی قرار گیرد (لی او بونک ، ۲۰۱۲؛ بونک و خو ، ۲۰۱٤؛ چابرا و شارما ، ۲۰۱۳؛ اسکات ، ۲۰۱۳؛ خو و کوویه ، ۲۰۱۱؛ خو و فورت ، ۲۰۱۱، کیم ، ۲۰۱۱؛ هاین ٔ و بک ۱، ۲۰۰۸ و کیم، ۲۰۰۸). بر اساس نظر کاترل ۱ (۱۹۹۲)، دلبستگی شیوهای است که برای مفهومسازی و سنجش کیفیت روابط دوگانه به کار میررود. بـر اساس نظریه دلبستگی، فرض شده است مراقب اولیه کودک که پیوند دلبستگی با او صورت می گیرد، مادر است و عقیده رایج بر این است که کیفیت دلبستگی، بر بسیاری از ابعاد زندگی کودکان اثرات درازمدت دارد (بورگس ۱۳ و همکاران، ۲۰۰۳). با وجود این، میزان رابطه با دوستان صمیمی در اواخر کودکی و اوایل نوجوانی و جوانی که سازگاری را تحت تأثیر قرار می دهد به طور کامل بررسی نشده است و اطلاعات کمتری در مورد آن مشاهده میشود (کلمن''، ۲۰۰۳ به نقـل از لـی و بونـک، ۲۰۱٦). معمـولاً عقیده بر این است که رابطه با والدین و دوستان، هر دو در میزان استفاده نوجوانان از

^{1.} Lee 2. Bonk 3. Khoo

^{4.} Chhabra 4. Sharma 6. Scott

^{7.} Cowie 8. Forret 9. Kim
10. Hain 11. Back 12. Cottrell

^{13.} Burgess 14. Kolmen

شبکههای اجتماعی نقش مهمی را ایفا می کنند. هر چند اکثر پژوهشهای صورت گرفته در این زمینه از ترسیم رابطه علی ناتوان بودهاند و شیوه بخصوصی که در آن روابط گوناگون دلبستگی بر ابعاد مختلفی از میزان استفاده از شبکههای اجتماعی نوجوانان مؤثر باشد روشن نشده است (اسکات، ۲۰۱۳). حال این سؤال مطرح می شود که در نوجوانی و جوانی، روابط با همسالان چگونه تحت تأثیر میزان استفاده از شبکههای اجتماعی قرار می گیرد. مفهوم رابطه و دلبستگی از عناصر متعددی مانند اعتماد متقابل، کیفیت ارتباط و بی اعتنایی هیجانی (بیگانگی) تشکیل شده است که جنبههای عاطفی، شناختی و رفتاری ارتباط بین فرزندان با والدین و همسالانشان را ارزیابی می کند، به طوری که عنصر اعتماد متقابل، احساس امنیت افراد را در میزان پاسخدهی والدین و همسالان نسبت به نیازهای هیجانی آنها، عنصر کیفیت ارتباط، کمیت و کیفیت ارتباط کلامی و عنصر بیگانگی، احساسات بی اعتنایی هیجانی و انزوا را نشان می دهد (آرمسدن و گرینبرگ ، احساسات بی اعتنایی هیجانی و انزوا را نشان می دهد (آرمسدن و گرینبرگ ، ۱۹۸۷). بر ایس اساس، پژوهشگران متعددی در حوزه (وانشناسی به بررسی تعامل و ارتباط همسالان در شبکههای اجتماعی پرداختهاند.

وانتزل و واتکینز (۲۰۰۲) معتقدند که روابط با همسالان به عنوان پذیرش یا جایگاه همسالان در یک گروه از همسالان در ارتباط با موفقیتهای تحصیلی و انگیزه یادگیری مورد مطالعه قرار گرفته است و درک دانشجویان از روابطشان با همسالان می تواند یک شاخص مبنایی برای انگیزه باشد. از این رو، لی و بونک (۲۰۱٦) نیز استدلال می کنند که روابط خوب با همسالان، می تواند حمایت اجتماعی و حس تعلق اجتماعی و غنی تری به بار آورد. به طور خلاصه، روابط همسالان از طریق انگیزه و حمایت عاطفی به طور غیرمستقیم به عملکرد تحصیلی کمک می کند. همچنین نکته غالب در این اثر، این یافته لی و بونک (۲۰۱٦) است که دانشجویان برخوردار از احساس وحدت (اشتراک) قوی تر، به احتمال، سرسختی بیشتری در یادگیری دارند تا دانشجویانی که احساس وحدت ندارند و یا احساس تنفر و بی اعتنایی می کنند. ایجاد این روابط در

^{1.} Armsden

^{2.} Greenberg

^{3.} Wentzel

^{4.} Watkins

میان همسالان می تواند انگیزه را در محیطهای یادگیری آنلاین افزایش دهد همان طور که این مسئله در مشارکت یادگیرنده و در کل در لذت یادگیری نیز دیده می شود (بونک و خو، ۲۰۱۶؛ خو، ۲۰۱۰، خو و کوویه، ۲۰۱۱).

با توجه به پیشینه پژوهشی موجود و از آنجا که استفاده از شبکههای اجتماعی می تواند بر عملکرد تحصیلی دانش آموزان و کیفیت رابطه با همسالان اثر داشته باشد، ضرورت توجه به این متغیرها در مطالعه نقش میزان استفاده از شبکههای اجتماعی در عملکرد تحصیلی و نوع روابط جامعه دانش آموزی با همسالانشان احساس می شود. بر اساس بررسی های به عمل آمده در پژوهشهای پیشین، تاکنون پژوهشی که متغیرهای مورد نظر را با هم در الگویی مورد بررسی قرار داده باشد، انجام نشده است؛ بنابراین، این پژوهش متغیرهای عملکرد تحصیلی، رابطه همسالان و استفاده از شبکههای اجتماعی را مورد توجه قرار می دهد و سؤالی که به آن پاسخ داده می شود این است که آیا بین میزان استفاده از شبکههای اجتماعی با روابط با همسالان و عملکرد تحصیلی در دانش آموزان سال سوم دوره متوسطه اول منطقه ۲ شهر تهران رابطه وجود دارد؟ به طور کلی، با توجه به آنچه گفته شد، پژوهش حاضر در پی آن بوده است که به پرسشهای زیر پاسخ دهد:

۱. آیا بین میزان استفاده از شبکه های اجتماعی و سطح ارتباط با همسالان در دانش آموزان سال سوم متوسطه اول رابطه وجود دارد؟

۲. آیا بین میزان استفاده از شبکه های اجتماعی با عملکرد تحصیلی دانش آموزان سال سوم متوسطه اول رابطه وجود دارد؟

۳. آیا بین سطح روابط با همسالان و عملکرد تحصیلی دانش آموزان سال سوم متوسطه اول رابطه وجود دارد؟

روش شناسى پژوهش

این پژوهش از نظر هدف، توصیفی و کاربردی، از نظر داده ها، کمّی و از نظر روش، همبستگی بوده است. جامعه آماری مورد مطالعه، کلیه دانش آموزان پسر سال سوم متوسطه اول دولتی منطقه ۲ آموزش وپرورش شهر تهران بوده است. این منطقه در سال تحصیلی ۱۳۹۲–۱۳۹۵ دارای ۳۰ دبیرستان پسرانه با حدود ۱۷۰۰ دانش آموز بوده است. برای تعیین حجم نمونه از جدول انتخاب حجم نمونه کرجسی و مورگان استفاده شده است. طبق این جدول، چنانچه حجم جامعه ۱۷۰۰ نفر باشد ۱۵۰ نفر کافی است (سعدی پور، ۱۳۹۳). بهمنظور دستیابی به اطلاعات پایاتر و معرف تر، همچنین کاهش خطای نمونه گیری، حجم نمونه به ۱۷۰ نفر افزایش یافت و در نهایت ۸ پرسشنامه به دلیل مخدوش بودن، از تحلیل کنار گذاشته شد؛ از این رو، تعداد مشارکت کننده به ۱۲۲ نفر رسید. در این پژوهش، از نمونه گیری خوشه ای چندمر حله ای استفاده شده و با استفاده از این روش، مدرسه (دبیرستان) بهعنوان واحد نمونه گیری در نظر گرفته شده است؛ به این صورت که از مجموع ۳۰ دبیرستان این منطقه، با روش تصادفی ساده، ابتدا ۵ دبیرستان انتخاب شده، ۲۵ نفر دانش آموز ابتدا ۵ دبیرستان انتخاب شده اند.

ابزار جمعأورى اطلاعات

پرسشنامه محقق ساخته میزان استفاده از شبکههای اجتماعی

به منظور بررسی میزان استفاده از شبکه های اجتماعی و عملکرد تحصیلی، از پرسشنامه ۱۱ سؤالی که از سوی سلیمانی (۱۳۹۵)، برای همین منظور ساخته شده بود، استفاده شد. ضریب همسانی درونی این پرسشنامه در پژوهش سلیمانی (۱۳۹۶)، ۱۸۸۸ به دست آمده است. در بررسی مقدماتی پایایی این مقیاس برای استفاده از آن در پژوهش، ایس مقیاس روی ۱۲۸ آزمودنی اجرا شده و پایایی این ابزار، با روش بازآزمایی برابر با ۱۸۸۸ و همسانی درونی آن را با ضریب آلفای کرونباخ برابر با ۱۸۸۷، به دست آمده است. همچنین، روایی سازه ۷۷۸ و روایی همزمان ۲۷۸، برای این پرسشنامه به دست آمده است. است. در مجموع، روایی و پایایی مطلوبی برای این پرسشنامه گزارش شده است.

پرسشنامه ارتباط نوجوانان با همسالان

همچنین، در این پژوهش، برای سنجش متغیر سطح ارتباط با همسالان، از سیاهه ارتباط با همسالان که از سوی آرمسدن و گرینبرگ (۱۹۸۷) و بهمنظور ارزیابی تصور نوجوانان در مورد ابعاد مثبت و منفی عاطفی/شناختی رابطه با دوستان صمیمیشان، بر پایه نظریــه دلبستگی بالبی ساخته شده، استفاده شده است. این آزمون دارای سه زیر مقیاس: میزان اعتماد متقابل، كيفيت رابطه و ميزان خصومت و احساس بيگانگي است كه در اين پژوهش، تنها از مقیاس اعتماد متقابل و کیفیت رابطه استفاده شده است. هرچه نمره فرد در بُعد اعتماد و ارتباط بیشتر باشد، رابطه وی با همسالان خود کیفیت بالاتری دارد. این آزمون دارای ۲۵ سوال و قابل استفاده برای رده سنی ۱۲ تـا ۲۰ سـال اسـت؛ امـا در پژوهش حاضر تنها از ١٦ سؤال مربوط به دو مقياس اعتماد و رابطه استفاده شده است. یایایی باز آزمایی مقیاس در فاصله ۳ هفته بر روی نمونهای شامل ۱۲۷ نوجـوان ۱۸ تــا ۲۰ ساله برای مقیاس ارتباط با همسالان ۱/۸٦ بوده است. ضریب اَلفای کرونباخ این مقیاس نیز ۰/۹۲ گزارش شده است (آرمسدن و گرینبرگ، ۱۹۸۷). ثبات درونی ایس آزمون را پیش از این در ایران، نصرتی (۱۳۸۳) و افشاریان (۱۳۹۳)، تأیید کردهاند. در یژوهش نصرتی، ضریب همسانی درونی مقیاس برابر با آلفای ۱/۹۲ به دست آمده است. در یژوهش افشاریان نیز، ضریب همسانی درونی مقیاس برابر با آلفای ۰/۸۹ و برای زیر مقیاس رابطه با همسالان و اعتماد به همسالان به ترتیب ۱/۸۶ و ۱/۸۰ گزارش شده است. در این پژوهش نیز ضریب همسانی درونی این مقیاس برابر با آلفای ۰/۹۰؛ و برای زير مقياس رابطه با همسالان و اعتماد به همسالان به ترتيب ۰/۹۳ و ۰/۹۱ به دست آمد.

عملكرد تحصيلي

در پژوهش حاضر بهمنظور سنجش عملکرد تحصیلی دانش آموزان، معدل تـرم گذشـته آنها در نظر گرفته شده است.

يافتههاي پژوهش

جدول ۱ فراوانی و درصد افراد نمونه را برحسب «انگیزه استفاده از شبکههای اجتماعی» پاسخگویان نشان میدهد. همانگونه که ملاحظه می شود، ۲۰ نفر (۳۷/۲درصد) از دانش آموزان با هدف انجام تکالیف درسی از شبکههای اجتماعی استفاده می کنند. این در حالی است که ۲۱ نفر (۱۳ درصد) از آزمودنی ها با هدف دوست یابی و ایجاد رابطه با دیگران از شبکههای اجتماعی استفاده می کنند. در این بین ۷۳ نفر (۱۵ درصد) از دانش آموزان مورد مطالعه نیز با هدف کسب سرگرمی به استفاده از شبکههای اجتماعی مشغول اند و تنها ۸ نفر (۱۸ درصد) از آزمودنی ها در پی کسب اخبار و اطلاعات از شبکههای اجتماعی هستند.

جدول ۱. فراوانی برحسب انگیزه استفاده از شبکههای اجتماعی

درصد	فراوانی	انگیزه استفاده از شبکههای اجتماعی	ردیف
١٣	71	ارتباط و دوستیابی	١
4/9	٨	کسب اطلاعات و اخبار	۲
40	٧٣	سر گرمی	٣
۳۷/۱	۶٠	انجام تكاليف درسي	۴
1	184	جمع کل من وعلوم انسانی ومطالعات	

برای پاسخ به پرسش اول پژوهش از آزمون همبستگی و تحلیل رگرسیون استفاده شده است. نتایج در جدول ۲ آمده است.

یافته ها نشان می دهد که بین میزان استفاده از شبکه های اجتماعی و سطح ارتباط با همسالان در هر دو بُعد، رابطه معکوس و معنادار وجود دارد. سطوح معناداری رابطه نشان می دهد که فرضیه وجود رابطه بین دو متغیر، با اطمینان ۹۹ درصد تأیید می شود. همچنین، ضرایب ۲۶۲۶ می ۱۹۳۰ و ۲۵۵۶ حاکی از آن است که بین میزان استفاده از شبکه های اجتماعی و متغیر وابسته در هر کدام از سطوح رابطه و اعتماد به

جدول ۲. آزمون همبستگی و تحلیل *ر*گرسیون متغیر میزان استفاده از شبکههای اجتماعی با سطح ارتباط با همسالان

Sig	F	T	Beta	B	رمطال	Std. Error	R ² Ad	\mathbb{R}^2	R	تغير	نام ہ
-/1	Ta/.4a	-5/97+	-+/474	/-47	74/ 7.5	۵/۷۸۹	٠/١٧۵	٠٨٨٠	•/474	رابطـه بــا همسالان	ميزان
٠/٠٠١	40/154	<i>−۶/</i> ۷۲+	/459	-•/•۴٣	77/AAS	۵/۲۰۲	٠/٢١۵	./٢٢.	•/459	اعتماد بـه همسالان	یرن استفاده از شبکههای
-/1	41/800	-8/424	/424	-+/+ \ \	<i>۶</i> ८/-९١	1+/448	./٢.٢	./۲.٧	-/424	کیفیـــت ارتباط بـا همسالان	اجتماعی

برای پاسخ به پرسش دوم پژوهش از آزمون همبستگی و تحلیل رگرسیون استفاده شده است. نتایج در جدول ۳ آمده است.

اطلاعات موجود در جدول ۳ نشان می دهد که بین میزان استفاده از شبکههای اجتماعی و عملکرد تحصیلی دانش آموزان، رابطه منفی و معنادار وجود دارد. سطوح معناداری رابطه نشان می دهد که فرضیه وجود رابطه بین دو متغیر، با اطمینان بیش از ۹۹ درصد تأیید می شود. به عبارت دیگر، ضریب ۱۸۱۷- یعنی هرچه دانش آموزان مدت زمان بیشتری از شبکههای اجتماعی استفاده کنند، عملکرد تحصیلی پایین تری خواهند داشت. از این رو، می توان گفت که هر چه بر میزان استفاده دانش آموزان از شبکههای اجتماعی افزوده می شود، عملکرد تحصیلی آنان کاهش می یابد و برعکس، هر چه از میزان استفاده از شبکههای اجتماعی کاسته می شود، عملکرد تحصیلی به طور قابل ملاحظهای افزایش می یابد؛ بنابراین بین میزان استفاده از شبکههای اجتماعی و عملکرد تحصیلی دانش آموزان رابطه وجود دارد.

جدول ۳. آزمون همبستگی و تحلیل رگرسیون متغیر میزان استفاده از شبکههای اجتماعی و عملکرد تحصیلی

Sig	H	Т	Beta	В	в	Std. Error	R ² Ad	\mathbb{R}^2	R	غير	نام مت
./	TT 1/88T	- ۱۷ /۹۳۵	-•/A \ Y	-•/•٢•	Y/٩١١	•/٩٣•	•/۶۶۶	•/۶۶٨	•/٨١٧	عملکرد تحصیلی	میـــــزان اســـتفاده از شــبکههــای اجتماعی

برای پاسخ به پرسش سوم پژوهش از آزمون همبستگی و تحلیل رگرسیون استفاده شد. نتایج در جدول ٤ گزارش شده است.

اطلاعات موجود در جدول ٤، نشان می دهد که بین روابط با همسالان و هر دو بُعد آن و عملکرد تحصیلی، رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. سطوح معناداری رابطه نشان می دهد که فرضیه وجود رابطه بین دو متغیر، با اطمینان بیش از ۹۹ درصد تأیید می شود. برای مثال، ضریب ۲۰٫۱۰۰ یعنی هرچه دانش آموز، کیفیت ارتباطی مطلوب تری با همسالان خود داشته باشد، عملکرد تحصیلی اش نیز سیر سعودی خواهد یافت. به عبارت دیگر، هرچه بر میزان سطح روابط با همسالان افزوده گردد، بر عملکرد تحصیلی آنان نیز افزوده خواهد شد و برعکس، هر چه از میزان سطح روابط افراد با همسالان کاسته شود، عملکرد تحصیلی نیز کاهش می یابد؛ بنابراین، بین ارتباط با همسالان و عملکرد تحصیلی رابطه وجود دارد. همچنین نتایج تحلیل رگرسیون نشان همسالان و عملکرد تحصیلی رابطه وجود دارد. همچنین نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که سطح روابط با همسالان قدرت پیش بینی عملکرد تحصیلی را دارد. مقادیر همسالان و ارتباط با همسالان توانسته است، به ترتیب ۲۲/۸، ۳۲/۸ و ۳۸/۵ و ۳۸/۵ درصد از واریانس متغیر ملاک (عملکرد تحصیلی) را پیش بینی کند. ضرایب بتا نیز جهت مثبت و واریانس متغیر ملاک (عملکرد تحصیلی) را پیش بینی کند. ضرایب بتا نیز جهت مثبت و رابطه مستقیم بین متغیرها را نشان می دهد. ضرایب کند. ضرایب بتا نیز جهت مثبت و رابطه مستقیم بین متغیرها را نشان می دهد. ضرایب کند. ضرایب بتا نیز جهت مثبت و رابطه مستقیم بین متغیرها را نشان می دهد. ضرایب ۱۵/۰، ۱۱۵/۰۰ هاکی

از آن است که به ازای هر واحد افزایش در متغیر پیشبین (سطح روابط با همسالان)، به ترتیب ۰/۱۲۵، ۰/۱۷۷، ۰/۱۷۷، ۰/۱۷۷ واحد به متغیر ملاک (عملکرد تحصیلی)، افزوده می شود. با توجه به مقادیر ۸/۸۲۸ ۱۰/۷۲۵، ۹۹۹۹۹ T و Sig=۰/۰۰۱ در تمامی سطوح، رابطه مشاهده شده بین متغیرها در سطح ۹۹ درصد معنادار است. از این رو، فرضیه فوق تأیید می شود.

جدول ٤. آزمون همبستگی و تحلیل رگرسیون متغیر سطح روابط با همسالان و عملکرد تحصیلی

Sig	F	Т	Beta	В	а	Std. Error	R ² Ad	\mathbb{R}^2	R	بير	نام متغ
•/••١	YY/977	۸/۸۲۸	٠/۵٧٢	-/140	17/5.4	1/272	•/٣٢٣	•/٣٢٨	-/۵۷۲		رابطـــه بـــا همسالان
./١	110/077	1./٢٢۵	·/۶۴V	+/\YY	11/YAA	1/441	-/412	۰/۴۱۸	·/۶۴V	عملکرد تحصیلی	اعتماد بــه همسالان
٠/٠٠١	৭৭/৭১۶	९/९९⋏	1/84.	٠/٠٨٣	17/-48	1/788	٠/٣٨١	۰/٣٨۵	./۶۲٠		ارتباط بــا همسالان

به منظور آزمون مدل پژوهش، از آماره تحلیل رگرسیون چندمتغیره به روش گام به گام استفاده شد تا مشخص شود کدام دسته از متغیرها به طور تقریباً دقیق، رفتار آزمودنی ها را تحت تأثیر قرار می دهند. نتایج در جدول ۵ گزارش شده است.

جدول ۵ نشان می دهد، از میان متغیرهایی که وارد معادله رگرسیون چندمتغیره شده اند، دو متغیر در این معادله باقی مانده اند که به ترتیب عبارت اند از: میزان استفاده از شبکه های اجتماعی و اعتماد به همسالان. بیشترین تأثیر بر عملکرد تحصیلی دانش آموزان مورد بررسی، مربوط به تأثیر متغیر میزان استفاده آنها از شبکه های اجتماعی بوده است. پس از این متغیر، متغیر اعتماد به همسالان، اثری معناداری در افزایش میزان تبیین متغیر

ملاک داشته است و در نهایت مدل رگرسیونی، ۷۵/۷ درصد از تغییرات عملکرد تحصیلی دانش آموزان را در پژوهش حاضر پیش بینی کرده است.

جدول ۵. عناصر اصلی تحلیل چندمتغیره به روش گامبه گام برای پیشبینی متغیر وابسته (عملکرد تحصیلی)

Sig	T	Beta	В	R ²	R	نام متغير	مرحله
•/•••	- \ ۴/ \\٣	-+/۶۵٩	/19	٠/۶۶٨	٠/٨١٧	میزان استفاده از شبکههای اجتماعی	اول
*/***	V/877	٠/٣٣٨	٠/٠٩٢	٠/٧۵٧	٠/٨٧٠	اعتماد به همسالان	دوم

بحث و نتیجه گیری

این پژوهش با هدف بررسی رابطه بین میزان استفاده از شبکههای اجتماعی با روابط با همسالان و عملکرد تحصیلی در دانش آموزان سال سوم دوره متوسطه اول منطقه ۲ شهر تهران انجام شده است. نتایج نشان می دهد که میزان استفاده از شبکههای اجتماعی و سطح روابط با همسالان، هر دو در پیش بینی عملکرد تحصیلی نقش دارند.

در پژوهش حاضر، رابطه با همسالان و اعتماد به همسالان به عنوان شاخصهایی برای سنجش متغیر ترکیبی «سطح ارتباط با همسالان» در نظر گرفته شده و تأکید بر کیفیت رابطه با همسالان در مطالعه عملکرد تحصیلی دانش آموزان، آن را از سایر پژوهشها در این حوزه متمایز ساخته است. از این رو به نظر می رسد که بررسی سطح روابط با همسالان با مؤلفههایی همچون اعتماد متقابل و ارتباط متقابل که به عنوان مؤلفههای تأثیر گذار در ایجاد برقراری روابط پایای اجتماعی در دوره نوجوانی شاخته شدهاند، بهتر می توانست هدف پژوهش حاضر را در بررسی رابطه میان سطوح ارتباط با همسالان در دانش آموزان با عملکرد تحصیلی، تأمین کند.

نتایج همچنین حاکی از آن است که میزان استفاده از شبکههای اجتماعی، با سطح ارتباط با همسالان در هر دو بُعد رابطه منفی و معناداری دارد و رابطه آنها در سطح

۹۹درصد اطمینان معنی دار است. به این معنی که هرچه فرد از شبکههای اجتماعی بیشتر استفاده می کند، ارتباط و اعتمادش به همسالان کمرنگتر می شود و در نتیجه کیفیت و سطح روابطش با همسالان ضعیف تر خواهد شد. البته این یافته با یافتههای لی و بونک، ۲۰۱۲؛ بونک و خو، ۲۰۱۷؛ خو، ۲۰۱۰ وخو و کوویه، ۲۰۱۱ همخوانی ندارد؛ اما در تبیین آن می توان گفت که به نظر می رسد دلایل فرهنگی، کاستی در سواد رسانه ای در ایران و بویژه عدم راهنمایی صحیح معلمان و تبیین مسئله به کارگیری شبکههای اجتماعی جدید در این زمینه، دلیل این ناهمخوانی منطقی با یافتههای پرشوهشی پیشین بوده است.

همچنین، نتایج نشان می دهد که سطح روابط با همسالان و هر دو بُعد آن، پیش بینی کننده مستقیم و معنادارِ عملکرد تحصیلی هستند. به عبارت دیگر، رابطه باهمسالان به عنوان یک پیش بینی کننده مهم در عملکرد تحصیلی دانش آموزان شناخته می شود؛ به طوری که رابطه مثبت میان همسال -نوجوان، شامل اعتماد و ارتباط، با عملکرد تحصیلی رابطه مثبت و معناداری را نشان می دهد؛ بنابراین سطوح بالای رابطه با همسالان (ارتباط و اعتماد) منجر به افزایش عملکرد تحصیلی در بین آزمودنی های ایس پژوهش شده است. این یافته همسو با پژوهش های لی و بونک (۲۰۱۳)، بونک و خو بوده است.

در تبیین این یافته ها باید گفت که شخصیت کامل هر انسانی، در شیوه دوست داشتن وی نمایان می شود. رابطه با همسالان در چرخه های زندگی از مادر به نزدیکان و سرانجام به گروه های دیگر تسری می یابد و به صورت عاملی مهم در ساخته ی به شخصیت کودک در می آید؛ بنابراین رابطه با همسالان و پیامدهای عاطفی آن در سرتاسر زندگی، همواره حاضر و فعال است و به این ترتیب روابط عاطفی یک فرد در سراسر زندگی به چگونگی توحیدیافتگی رفتار ارتباط با همسالان در چارچوب شخصیت وی وابسته است و می تواند تأثیر مهمی بر تحول شخصیت داشته باشد؛ بنابراین می توان

گفت که سطوح بالای روابط با همسالان می تواند موجب افزایش جهت گیری مثبت و بادوام در روابط اجتماعی شود و این امر خود را در سطوح مختلف اجتماعی شدن نشان می دهد. روابط گرم و صمیمی با همسالان موجب می شود که افراد احساس نزدیکی و صمیمیت بیشتری با یکدیگر داشته باشند و در امور مختلف از جمله مسائل تحصیلی از یکدیگر حمایت کنند.

متغیر بعدی مورد بحث در این پژوهش، رابطه بین میزان استفاده از شبکههای اجتماعی با عملکرد تحصیلی بوده است. نتایج آزمون ضریب همبستگی پیرسون نشان داد که میزان استفاده از شبکههای اجتماعی با عملکرد تحصیلی رابطه منفی و معناداری دارد. به این معنی که افزایش میزان استفاده از شبکههای اجتماعی از سوی دانش آموزان منجر به کاهش عملکرد تحصیلی آنها شده است؛ بنابراین، نتایج به دست آمده از بررسی رابطه بین میزان استفاده از شبکههای اجتماعی و عملکرد تحصیلی در این پژوهش برخلاف برخی پژوهشهای پیشین (کولک و ساندرز، ۲۰۰۸؛ کارلرا و مانامی، پژوهش برخلاف برخی پژوهشهای پیشین (کولک و ساندرز، ۲۰۰۸؛ کارلرا و مانامی، کارپینسکی، ۲۰۱۳؛ پاور، ۲۰۱۲؛ جوادینیا و همکاران، ۱۳۹۱ و حسنزاده و همکاران، ۱۳۹۱ کارپینسکی، ۱۳۹۱؛ پاور، ۲۰۱۲؛ جوادینیا و همکاران، ۱۳۹۱ و حسنزاده و همکاران دانش آموزان در شبکههای اجتماعی مجازی، موجب افت تحصیلی آنها شده است. این نتیجه را شاید بتوان با توجه به بافت اجتماعی فرهنگی جامعه ایرانی توجیه کرد؛ به این نتیجه را شاید بتوان با توجه به بافت اجتماعی فرهنگی جامعه ایرانی توجیه کرد؛ به این معنی که شرایط در حال گذار و نهادینه نشدن الزامات رفتاری و فرهنگ استفاده از فناوری های نوین ارتباطی همچنین نقص در سواد رسانهای آزمودنیها در استفاده بهینه فناوری های روین ارتباطی، موجب کاهش عملکرد تحصیلی آنها شده است.

ازجمله محدودیتهای این تحقیق تأکید پژوهشگر بر متغیرهای میزان استفاده از شبکههای اجتماعی و سطح روابط با همسالان بود؛ در حالی که بهطور قطع، متغیرهای دیگری (همچون: کادر آموزشی، وسایل کمک آموزشی، مدیریت کلاسی، درآمد والدین، تحصیلات والدین، شغل والدین، انجام تکالیف درسی، علاقه مندی فراگیر و موارد

مشابه دیگر) نیز می توانند تبیین گر عملکرد تحصیلی باشند، هرچند بررسی آن نیازمنـد پژوهشهای گسترده تر و جامع تر است.

با توجه به محدودیت تعمیم نتایج این پژوهش (بویژه در خصوص نمونه تحقیق که منطقه ۲ شهر تهران بوده است) پیشنهاد می شود که مطالعات طولی با حجم نمونههای بزرگ در سایر مناطق شهر تهران و دیگر شهرهای ایران صورت گیرد تا با دقت بیشتری بتوان نتایج به دست آمده را به سایر جمعیتها تعمیم داد.

منابع

آقایوسفی، علیرضا؛ سراوانی، شهرزاد؛ زراعتی، رقیه؛ فاطمهالسادات، رازقی و سعیدپور، عبدل. (۱۳۹٤). پیش بینی عملکرد تحصیلی دانش آموزان بر اساس سبکهای دلبستگی و سطوح مختلف سازگاری. مجله روان پزشکی و روان شناسی بالینی ایران، ۲۱ (٤)، صص ۳۱۳–۳۰۸.

افشاریان، ندا. (۱۳۹۳). ارتباط کیفیت دلبستگی با رفتارهای خرابکارانه بر مبنای نظریه بیگانگی روانی ملوین سیمن در دانش آموزان دبیرستانی. پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی تهران. جوادی نیا، علیرضا وهمکاران. (۱۳۹۲). الگوی استفاده از شبکههای اجتماعی مجازی در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی بیرجند. طب و تزکیه، ۲۲ (۲)، صص 3٤– ۳۹. حسن زاده، رمضان؛ بیدختی، عاطفه؛ رضایی، عباس و رهایی، فاطمه. (۱۳۹۱). رابطه اعتیاد به اینترنت با پیشرفت تحصیلی و ویژگیهای شخصیتی فراگیران. فصلنامه فناوری اطلاعات و ارتباطات در علوم تربیتی، ۳(۱)، صص ۱۰۷–۹۵.

حسینی شیروانی، میرسعید؛ حاجی خانیان، سمانه و حاجی خانیان، سارا. (۱۳۹۵). رابطه استفاده از بازی های رایانه ای با وضعیت تحصیلی دانش آموزان دختر دوره متوسطه شهر بابل. فصلنامه فناوری اطلاعات و ارتباطات در علوم تربیتی، ۵ (۳)، صص ۱۳۷–۱۲۳.

- خدایاری، کلثوم؛ دانشورحسینی، فاطمه و سعیدی، حمیده. (۱۳۹۳). میزان و نوع استفاده از شبکههای اجتماعی مجازی: مطالعه موردی دانشجویان دانشگاه آزاد مشهد. فصلنامه پژوهشهای ارتباطی، ۲۱ (۱)، صص ۱۹۲–۱۹۷.
- رستمی نژاد، محمدعلی و شوکتی راد، احمدرضا. (۱۳۹۵). پیش بینی عضویت در شبکههای مجازی و عملکرد تحصیلی دانش آموزان بر اساس سبکهای فرزندپروری و سازگاری. فصلنامه روانشناسی کاربردی، ۱۰ (۲)، صص ۲۰۸–۱۹۳.
- زاهد بابلان، عادل؛ معینی کیا، مهدی؛ خالق خواه، علی و آریانی، ابراهیم. (۱۳۹۳). اهمیت و ضرورت شبکههای اجتماعی مجازی به عنوان ابزاری برای آموزش و یادگیری. مجموعه مقالات همایش ملی مهندسی رایانه و مدیریت فناوری اطلاعات. تهران، ۸ خردادماه ۱۳۹۳، صص ۱۰-۱.
- سعدی پور، اسماعیل. (۱۳۹۳). روشهای تحقیق در روان شناسی و علوم تربیتی. جلد اول، تهران: دوران.
- سعدی پور، اسماعیل و همکاران. (۱۳۹۰). اثر سنجی در حوزه رسانه با تأکید بر تلویزیون. تهران: مرکز تحقیقات صداوسیمای جمهوری اسلامی ایران.
- سلیمانی، مجید. (۱۳۹۵). بررسی رابطه بین میزان استفاده از شبکه های اجتماعی مجازی تلفن همراه با اهمال کاری تحصیلی، احساس تنهایی و سلامت روان در دانش آموزان پسر سوم دبیرستان شهر قم. پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبایی تهران.
- فیروزآبادی، ابوالحسن. (۱۳۹٤). سخنرانی در همایش شبکه های اجتماعی مجازی: فرصتها و تهدیدها. بازیابی شده از: سایت خبری تابناک، پنجم دیماه.
- مركز اسناد انقلاب اسلامی. (۱۳۹٤). تأثیر شبکه های اجتماعی بر افت تحصیلی دانش آموزان. بازیابی شده از: مرکز اسناد انقلاب اسلامی.

- مش، اس گوستاو و تلمود، ایلان. (۱۳۹۳). نوجوان دیجیتالی، دنیای اجتماعی نوجوانان در عصر اطلاعات (ترجمه اسماعیل سعدی پور و مینا آذرنوش). تهران: رشد.
- نجفی، حامد. (۱۳۹۳). نفوذ شبکههای اجتماعی میان دانش آموزان. بازیابی شده از: روزنامه وطن امروز.
- نصرتی، محمدصالح. (۱۳۸۳). بررسی تحولی رابطه پایگاههای هویت با مییزان دلبستگی در نوجوانان پسر (۱۶، ۱۲ و ۱۸ ساله) شهرستان کامیاران. پایاننامه کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشگاه شهید بهشتی تهران.
- Armsden, GC. & Greenberg, MT. (1987). The Inventory of Parent and Peer Attachment; Individual Differences and Their Relationship to Psychological Well-Being In Adolescence. J Youth Adolesc; Vol. 16.
- Baruah, T. D. (2012). Effectiveness of Social Media as a tool of Communication and its Potential for Technology Enabled Connections: A Micro-Level Study. International. **Journal of Scientific and Research Publications**, Vol. 2, No. 5, Pp. 1-10.
- Bonk, C.J. & Khoo, E. (2014). Adding Some TEC-VARIETY:
 Activities for Motivating and Retaining Learners Online. Open
 World Books.com and Amazon Create Space Retrieved from:
 http://www.tec-variety.com
- Burgess, KB.; Marshall, PJ.; Rubin, KH. & Fox, NA. (2003). Infant Attachment and Temperament As Predictors of Subsequent Externalizing Problems and Cardiac Physiology. J Child Psychol Psychiatry, Vol. 44, Pp. 819-831.

- Cepe. M. (2014). The Effect of Facebook use, Self-Discipline and Parenting Styleson The Academic Achievement of High School And University Students. A Thesissubmitted In Partial Fulfilment of the Requirements For The Degree of Master ofarts in Psychology.
- Chhabra, R. & Sharma, V. (2013). Applications of Blogging in Problem Based Learning. **Education And Information Technologies**, Vol. 18, Pp. 3–13.
- Cottrell, JL. (1992). The Relation of Attachment and Supports To Adolescent Well-Being and School Adjustment, **J Adolesc Res 1992**, 7, Pp. 28-42.
- Dahlstrom, E.; De Boor, T.; Grunwald, P. & Vockley, M. (2011). ECAR: National Study of Undergraduate Students and Information Technology. at:
- http://www.net.educause.edu/ir/library/pdf/ERS 103/ERS1103W.pdf,
 Retrieved 03.11.11
- Ellison, NB.; Lampe, C. & Steinfield, C. (2009). FEATURE: Social Network Sites and Society: Current Trends and Future Possibilities Interactions, Vol. 16, No. 1, Pp. 6-9.
- Gulbahar, Y.; Kalelioglu, F. & Madran, O. (2010). Sosyal Aglarin
 Egitim Amacli Kullanimi [Educational use of social networks].
 XV. Turkiye'de Internet Kullanimi Konferansi. Istanbul: Istanbul Teknik University.

- Hain, A. & Back, S. (2008). Personal Learning Journal Course DesignFor Using Weblogs In Higher Education. The ElectronicJournal Of E-Learning, Vol. 6, No. 3, Pp. 189–196.
- Hamid, S.; Waycott, J.; Chang, S. & Kurnia, S. (2011). Appropriating Online Social Networking (OSN) Activities for Higher Education: Two Malaysian Cases. Changing Demands, Changing Directions. **Proceedings Ascilite Hobart**, Pp. 526-538.
- Isik, F. (2013). Comparison of the use of social Network in Education between North and South Cyprus. **Procedia-Social and Behavioral Sciences**, Vol. 103, Pp. 210-219.
- Kalra, R. K. & Manani, P. (2013). Effect of Social Networking Sites on Academic Achievement Among Introverts and Extroverts.
 Asian Journal of Social Sciences and Humanities, Vol. 3, No. 2, Pp. 401-406.
- Khoo, E. G. L. (2010). **Developing an Online Learning Community:** A Strategy For Improving Lecturer and Student Learning Experiences. Unpublished Doctoral Dissertation, University of Waikato, Hamilton, New Zealand. Retrieved From: http://www.researchcommons
- Khoo, E. & Forret, M. (2011). Evaluating an Online Learning Community: Intellectual, Social and Emotional Development and Transformations, **Waikato Journal of Education**, Vol. 16, No. 1, Pp. 123–142.

- Khoo, E. & Cowie, B. (2011). A Framework Fordevelopingand Implementing Anonline Learning Community. **Journal of open, Flexible and Distance Learning,** Vol. 15, No. 1, Pp. 47–59. Retrieved from, http://www.journals. akoaotearoa.ac.nz/index.php/JOFDL/article/viewFile/12/15.
- Kim, H.N. (2008). The Phenomenon of Blogs and Theoretical Model of Blog Use in Educational Contexts. **Computers & Education**, Vol. 51, Pp. 1342–1352.
- Kim, Y.H. (2011). **Social Network Analysis** (3rd Ed.). Seoul: Parkyoungsa.
- Kirschner, PA.; Karpinski, AC. (2010). Facebook and Academic Performance. **Computers in Human Behavior**, Vol. 26, No. 6, Pp. 1237-45.
- Kolek, EA. & Saunders, D. (2008). Online Disclosure: An Empirical Examination of Undergraduate Facebook.
- Lee, J. & Bonk, C.J. (2016). Social Network Analysis of Peer Relationships and online Interactions in a Blended class Using Blogs. **Internet and Higher Education**, Vol. 28, Pp. 35–44.
- Lim, B. & Chou, A. (2010). A Framework for Measuring Happiness in online Social Network. Illinois State University.
- **MIS**. (2013). GVU. Retrieved 07 15, 2015, from Measuring the world's Idgital Natives:
 - http://www.gvu.gatech.edu/research/projects/measuring-orld%E2%80%99sdigital-natives

- O'Brien, SJ. (2011). Facebook and other Internet use and the Academic Performance of College Students. [dissertation]. Temple University; 2011. [Cited 2012 Dec 30]. Available from: http://www.udini.proquest.com/view/facebook-and-other-internet-use-and-pqid:2388668511/
- Paul, J.A.; Baker, H.M. & Cochran, J.D. (2016). Effect of Online Social Networking on Student Academic Performance.Computers in Human Behavior, Vol. 28, Pp. 2117–2127.
- Pempek, T. & et al (2009). Collge Student Social Networking Experiences on Facebook. **Journal of Applied Developmental Psychology**, 30, Pp. 227-238.
- Power, E. (2012). Online Social networking Sites and students Achievemen. Master theses of Education, Memorial University of Newfoundland.
- Scott, J. (2013). Social network Analysis (3rd ed.). LA: SAGE Publications.
- Seaman, J. & Tinti-Kane, H. (2013). Social media for teaching and learning. Boston, MA: Pearson Learning Solutions.
- Siomos, K. & Floros, G. (2013). The Relationship between Optimal Parenting, Internet Addiction and Motives for Social Networking in Adolescence. **Psychiatry Research**, Vol. 209, No. 1, Pp. 529–534.
- Szwedo, D. E.; Mikami, A. Y. & Allen, J. P. (2011). Qualities of Peer Relations on Social Networking Websites: Predictions from

- Negative Mother-teen Interactions. **J Res Adolesc**, Vol. 21, No. 3, Pp. 595–607.
- Thompson, LA.; Dawson, K.; Ferdig, R.; Black, EW.; Boyer, J.; Coutts, J. & et al. (2008). **The Intersection of Online Social Networking with Medical Professionalism**, Vol. 23, No. 7, Pp. 954-957.
- Wang, J.; Jackson, L.; Wang, H. & Gaskin, J. (2015). Predicting Social Networking Site use: Personality, Attitudes, Motivation and Internet Self-Efficacy. Personality and Individual Differences, Vol. 80, Pp. 119-124.
- Wentzel, K.R. & Watkins, D.E. (2002). Peer Relationships and Collaborative Learning as Contexts for Academic Enablers. **School Psychology Review**, Vol. 31, No. 3, Pp. 366 –378.

ژپوښشگاه علوم انبانی ومطالعات فریخی پرتال جامع علوم انبانی